

Υπόθεση C-355/21

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

7 Ιουνίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Najwyższy (Πολωνία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

29 Δεκεμβρίου 2020

Αναιρεσείουσα:

Procter & Gamble International Operations SA

Αντίδικος κατ' αναίρεση:

Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Προσβολή δικαιωμάτων επί του καταχωρισμένου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 000049254 HUGO BOSS.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Η ερμηνεία του άρθρου 10 της οδηγίας 2004/48· άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 10 της οδηγίας 2004/48/EK σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία εθνικής διάταξης σύμφωνα με την οποία το μέτρο προστασίας υπό τη μορφή της καταστροφής εμπορευμάτων αφορά αποκλειστικά εμπορεύματα που κατασκευάστηκαν ή επισημάνθηκαν παρανόμως και όχι εμπορεύματα που εισήχθησαν παρανόμως στην αγορά εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου,

για τα οποία δεν μπορεί να διαπιστωθεί ότι κατασκευάστηκαν ή επισημάνθηκαν παρανόμως;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και νομολογία του Δικαστηρίου

Οδηγία 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ 2004, L 157, σ. 45), άρθρο 10

Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ (ΕΕ 2009, L 78), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2424, της 16ης Δεκεμβρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 341, σ. 21), άρθρα 9, 102

Συμφωνία για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του Εμπορίου (ΕΕ 1994, L 336, λ. 214) (στο εξής: συμφωνία TRIPS)

Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών για την εφαρμογή της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, Βρυξέλλες, 22.12.2010 [SEC(2010) 1589 τελικό]

Απόφαση της 10ης Απριλίου 1984, von Colson και Kamann (14/83, EU:C:1984:153)

Απόφαση της 26ης Απριλίου 2007, Boehringer Ingelheim και λοιποί (C-348/04, EU:C:2007:249)

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου και εθνική νομολογία

Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (νόμος της 30ης Ιουνίου 2000 - δικαιο βιομηχανικής ιδιοκτησίας) (ενοποιημένο κείμενο, Dz.U. 2020, θέση 286, όπως έχει τροποποιηθεί) (στο εξής: p.w.p.): άρθρο 286

Απόφαση του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία) της 14ης Απριλίου 2003, I CKN 308/01, μη δημοσιευθείσα

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η ενάγουσα (νυν αναιρεσείουσα) παρασκευάζει αρώματα και, δυνάμει αδείας χορηγηθείσας από τη δικαιούχο του σήματος HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG, με έδρα στο Metzingen, έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να χρησιμοποιεί το λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθμ.

000049254 HUGO BOSS καθώς και να ασκεί αγωγές και να προβάλλει αιτήματα για ίδιο λογαριασμό σχετικά με την προσβολή των δικαιωμάτων εκ του εν λόγω σήματος.

- 2 Το HUGO BOSS είναι ένα από τα μεγαλύτερα διεθνή σήματα στους τομείς της μόδας και της αρωματοποιίας. Η εταιρία, που ιδρύθηκε το 1924 στο Metzingen από τον Hugo Ferdinand Boss, πωλεί σήμερα προϊόντα που φέρουν το εν λόγω σήμα σε 129 χώρες παγκοσμίως.
- 3 Η δικαιούχος μεριμνά για την εικόνα και τη φήμη των σημάτων της, καθώς και για την υψηλή ποιότητα των προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο με το σήμα HUGO BOSS. Κατ' αυτόν τον τρόπο, επιδιώκει να εξασφαλίσει στους καταναλωτές το υψηλότερο δυνατό επίπεδο υπηρεσιών. Η πώληση πραγματοποιείται μέσω εξουσιοδοτημένων δικτύων αρωματοποιών, οι οποίοι οφείλουν να μεριμνούν ιδιαίτερα για τη φήμη του σήματος HUGO BOSS και για τον πολυτελή χαρακτήρα των προϊόντων που φέρουν το σήμα αυτό. Αυτό προϋποθέτει τη διάθεση στους πελάτες δειγμάτων προϊόντων για δοκιμή. Τα φιαλίδια αρώματος προς δοκιμή δίδονται δωρεάν από τη δικαιούχο στους εξουσιοδοτημένους μεταπωλητές και διανομείς, με μοναδικό σκοπό την παρουσίαση και την προώθηση καλλυντικών, σε φιαλίδια πανομοιότυπα με εκείνα που προορίζονται για πώληση με τα σήματα HUGO BOSS. Η εξωτερική συσκευασία τους έχει ενιαίο ανοιχτό χρώμα με την ορατή ένδειξη ότι το δείγμα δεν προορίζεται για πώληση, για παράδειγμα: «not for sale» (δεν προορίζεται για πώληση), «demonstration» (επίδειξη) ή «tester» (φιαλίδια αρώματος προς δοκιμή). Τα εμπορεύματα αυτά δεν διατίθενται στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τη δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή της.
- 4 Κατά τη διάρκεια διαδικασίας σε υπόθεση προσβολής των δικαιωμάτων επί του σήματος, το 2016 λύθηκε η σύμβαση χορήγησης άδειας μεταξύ της HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG και της ενάγουσας.
- 5 Η εναγομένη (νυν αντίδικος κατ' αναίρεση) δραστηριοποιείται από τον Ιανουάριο του 2012 στη χονδρική πώληση αρωμάτων μέσω διαδικτυακού καταστήματος υπό τη διεύθυνση perfumesco.pl. Η εταιρία διανέμει, μεταξύ άλλων, δείγματα των αρωμάτων HUGO BOSS που δεν προορίζονται για πώληση και φέρουν την επισήμανση «φιαλίδια αρώματος προς δοκιμή». Ενημερώνει, στο πλαίσιο αυτό, τους πελάτες ότι τα φιαλίδια αρώματος προς δοκιμή, που είναι συνήθως συσκευασμένα σε άσπρο χάρτινο κουτί και δεν έχουν πώμα, δεν διαφέρουν στο άρωμα από το κανονικό προϊόν.
- 6 Η ενάγουσα, έχοντας λάβει γνώση τούτων, άσκησε αγωγή κατά της εναγομένης για προσβολή δικαιωμάτων επί του επίμαχου σήματος, συνοδευόμενη από αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Προς εκτέλεση της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, ο δικαστικός επιμελητής προέβη στις 28 Ιουλίου 2016 σε κατάσχεση προϊόντων όπως αρώματα, κολόνιες, eaux de parfum, σε συσκευασίες φιαλιδίων αρώματος προς δοκιμή που δεν προορίζονταν για πώληση και έφεραν το σήμα HUGO BOSS με τις ενδείξεις: «not for sale» (δεν προορίζεται για πώληση),

«demonstration» (επίδειξη) ή «tester» (φιαλίδια αρώματος προς δοκιμή), καθώς και προϊόντων που έφεραν κωδικούς από τους οποίους προκύπτει, κατά δήλωση της ενάγουσας, η πρόθεση του κατασκευαστή τους να τα εισαγάγει στο εμπόριο εκτός του ΕΟΧ, και από τις συσκευασίες των οποίων οι γραμμωτοί κώδικες είτε αφαιρέθηκαν είτε επικαλύφθηκαν.

- 7 Με απόφαση της 26ης Ιουνίου 2017 το Sąd Okręgowy w Warszawie (περιφερειακό δικαστήριο Βαρσοβίας, Πολωνία) απαγόρευσε στην εναγομένη τη χρήση του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HUGO BOSS, το οποίο έχει καταχωριστεί από το EUIPO με τον αριθμό 000049254 για αγαθά της κλάσης 3 σύμφωνα με την ταξινόμηση της Νίκαιας (αρώματα, κολόνιες, eaux de parfum), και διέταξε την εναγομένη να καταστρέψει, με δικά της έξοδα, εντός δύο εβδομάδων από την τελεσιδικία της απόφασης τα εμπορεύματα με το εν λόγω σήμα που δεν εισήχθησαν στην αγορά εντός ΕΟΧ από τη δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή της, συμπεριλαμβανομένων των εμπορευμάτων που κατασχέθηκαν από τον δικαστικό επιμελητή στις 28 Ιουλίου 2016, και να δημοσιοποιήσει, με δικά της έξοδα, πληροφορίες για την απόφαση, ενώ απέρριψε την αγωγή κατά τα λοιπά και υποχρέωσε την εναγομένη να καταβάλει το ποσό των 6 377 πολωνικών ζλότι στην ενάγουσα ως επιστροφή των εξόδων της διαδικασίας.
- 8 Με απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2018 το Sąd Apelacyjny w Warszawie (εφετείο Βαρσοβίας, Πολωνία) απέρριψε την έφεση της εναγομένης κατά της εν λόγω απόφασης.
- 9 Το Sąd Apelacyjny (εφετείο) επικύρωσε πλήρως την απόφαση του Sąd Okręgowy (πρωτοδικείου). Επισήμανε ότι η αίτηση περί έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης της ενάγουσας δεν μπορούσε να γίνει δεκτή. Σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, παρόλο που ο έχων την άδεια δύναται να προσφύγει στο δικαστήριο για παραποίηση/απομίμηση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνο με τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος αυτού, ο κάτοχος αποκλειστικής άδειας δύναται να προσφύγει στο δικαστήριο εάν, μετά από όχληση, ο ίδιος ο δικαιούχος του σήματος δεν προσφύγει στο δικαστήριο για παραποίηση/απομίμηση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εντός ευλόγου προθεσμίας. Δεν αμφισβητείται ότι κατά τον χρόνο άσκησης της επίμαχης αγωγής η ενάγουσα ήταν κάτοχος αποκλειστικής άδειας του εν λόγω σήματος.
- 10 Κατά το Sąd Apelacyjny (εφετείο), πληρούνται οι προϋποθέσεις προστασίας του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προκύπτουν από το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009. Σύμφωνα με την απογραφή των κατασχεθέντων από τον δικαστικό επιμελητή εμπορευμάτων, μόνον 226 εμπορεύματα προορίζονταν για την ευρωπαϊκή αγορά και στο πλαίσιο αυτό το δικαίωμα καταχώρισης του σήματος αναλώθηκε. Για τα λοιπά εμπορεύματα τα δικαιώματα επί του σήματος δεν αναλώθηκαν επειδή τα εν λόγω εμπορεύματα δεν διατέθηκαν στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ. Επομένως, 48 τεμάχια εκ των κατασχεθέντων αρωμάτων αποτελούν φιαλίδια αρώματος προς δοκιμή που

περιλαμβάνουν πληροφορίες για το ότι δεν προορίζονται για λιανική πώληση, 523 αρώματα δεν προορίζονταν για την ευρωπαϊκή αγορά, ενώ 3 641 κατασχεθέντα αρώματα φέρουν αυτοκόλλητα που αποκρύπτουν τη γεωγραφική περιοχή για την οποία προορίζονταν και συνεπώς δεν μπορεί να καθοριστεί αν για τα προϊόντα αυτά αναλώθηκε το αποκλειστικό δικαίωμα κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

- 11 Η αρχική συσκευασία των 3 641 κατασχεθέντων αρωμάτων που φέρουν αυτοκόλλητα κάλυψης υπέστη ζημία, ενώ αφαιρέθηκε και η ταινία ασφαλείας από την αρχική συσκευασία. Κατόπιν τούτων, η δικαιούχος του σήματος έχει το δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση των εμπορευμάτων αυτών δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, σύμφωνα με το οποίο η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται εάν ο δικαιούχος έχει νόμιμους λόγους να αντιταχθεί στη μεταγενέστερη εμπορική εκμετάλλευση των προϊόντων, ιδίως όταν η κατάσταση των προϊόντων μεταβάλλεται ή αλλοιώνεται μετά τη διάθεσή τους στο εμπόριο.
- 12 Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 102, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το δικαστήριο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί επίσης να εφαρμόζει μέτρα ή διαταγές δυνάμει του εφαρμοστέου δικαίου εφόσον τα κρίνει κατάλληλα υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης. Ο ανωτέρω κανόνας επιτρέπει συγκεκριμένα την εφαρμογή του άρθρου 286 του p.w.p. Κατά το γράμμα του άρθρου 286 του p.w.p., το άρθρο αυτό εφαρμόζεται μόνον σε περίπτωση παράνομης κατασκευής ή επισήμανσης προϊόντων, περίπτωση που δεν συντρέχει στην υπό κρίση υπόθεση. Πράγματι, η ενάγουσα δεν αμφισβήτησε ότι τα κατασχεθέντα από τον δικαστικό επιμελητή αρώματα είναι γνήσια προϊόντα, αλλά υποστήριξε μόνον ότι δεν υπήρχε συγκατάθεση της δικαιούχου του σήματος για τη διάθεσή τους στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ και ότι η εναγομένη δεν απέδειξε τέτοια συγκατάθεση.
- 13 Κατά το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν μπορεί εν προκειμένω να ληφθεί υπόψη η γραμματική ερμηνεία του άρθρου 286 του p.w.p., δεδομένου ότι το άρθρο αυτό αποσκοπεί στη μεταφορά της οδηγίας 2004/48. Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες δικαστικές αρχές να δύνανται να διατάσσουν τη λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων σχετικά με τα εμπορεύματα που κρίθηκε ότι προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας. Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν: την απόσυρση από το εμπόριο, την οριστική απομάκρυνση από το εμπόριο ή την καταστροφή. Η οδηγία επέβαλε στα κράτη μέλη της Ένωσης την υποχρέωση θέσπισης ρυθμίσεων οι οποίες να επιτρέπουν στον δικαστή να εκδώσει απόφαση με την οποία διατάσσεται η καταστροφή των προϊόντων για τα οποία διαπιστώθηκε ότι προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας. Επομένως, το άρθρο 286 του p.w.p. περιορίζει κυριολεκτικά τη δυνατότητα του εθνικού δικαστηρίου να διατάξει την καταστροφή των προϊόντων αποκλειστικά στην περίπτωση που αυτά κατασκευάστηκαν ή επισημάνθηκαν παρανόμως, μολονότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 επιτρέπει την επιβολή τέτοιου είδους μέτρου σε κάθε περίπτωση προσβολής δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας,

συμπεριλαμβανομένης και της βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Κατά το *Sąd Apelacyjny* (εφετείο), θα πρέπει να εφαρμοστεί μία σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνεία του άρθρου 286 του *p.w.p* και να γίνει δεκτό ότι η απόφαση με την οποία διατάσσεται η καταστροφή των εμπορευμάτων αφορά κάθε περίπτωση προσβολής δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας. Με άλλα λόγια, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι κάθε προϊόν που προσβάλλει δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας έχει κατασκευαστεί παρανόμως κατά την έννοια του άρθρου 286 του *p.w.p*.

- 14 Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι μόνον η απόφαση με την οποία διατάσσεται η καταστροφή αρωμάτων που διατίθενται στην αγορά χωρίς τη συγκατάθεση της δικαιούχου του σήματος θα εξασφαλίσει πράγματι την προστασία του δικαιώματος αυτού. Υπογράμμισε δε ότι για τη διάθεση των αρωμάτων στο εμπόριο πραγματοποιήθηκαν διάφορες ενέργειες από την εναγομένη με σκοπό την απόκρυψη της έλλειψης συγκατάθεσης της δικαιούχου του σήματος. Επιπλέον, στην περίπτωση της πώλησης των φιαλιδίων αρώματος προς δοκιμή, η εναγομένη πρέπει να είχε πλήρη επίγνωση της έλλειψης συγκατάθεσης της δικαιούχου του σήματος όσον αφορά τη διάθεση των προϊόντων στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ. Επιπροσθέτως, μεγάλο μέρος αρωμάτων ευρισκόμενων στην κατοχή της εναγομένης, για τη διάθεση των οποίων στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ δεν υπήρχε συγκατάθεση της δικαιούχου, είχαν ελαττωματικές συσκευασίες λόγω της αφαίρεσης του κωδικού ασφαλείας. Δεδομένου ότι τα αρώματα που φέρουν το σήμα HUGO BOSS είναι προϊόντα πολυτελείας, η ενδεχόμενη διάθεση των ως άνω εμπορευμάτων στο εμπόριο θα υπονόμει τις λειτουργίες του επίμαχου σήματος και θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στη φήμη του, ενώ ταυτόχρονα αποδεικνύει τη σοβαρότητα της προσβολής του αποκλειστικού δικαιώματος και δικαιολογεί το έννομο συμφέρον τρίτων στην καταστροφή των προϊόντων αυτών.
- 15 Το *Sąd Apelacyjny* (εφετείο) έκρινε ως μη πειστική την επιχειρηματολογία της εναγομένης ότι η καταστροφή μέρους των αρωμάτων που κατέχει θα της καθιστούσε αδύνατη την προβολή δικαιωμάτων έναντι τρίτων. Κατά το δικαστήριο αυτό, η αξία των προς καταστροφή αρωμάτων δεν δικαιολογεί το να γίνει δεκτό ότι η εφαρμογή ενός τέτοιου μέτρου στην επίμαχη υπόθεση υπερβαίνει τη σοβαρότητα της προσβολής. Η εναγομένη ουδέποτε απέδειξε την αξία των κατασχεθέντων από τον δικαστικό επιμελητή αρωμάτων και, επομένως, είναι αδύνατος ο καθορισμός του μεγέθους των πόρων που επενδύθηκαν σε αυτά. Επιπροσθέτως, η αξία μπορεί να καθοριστεί στο πλαίσιο των κριτηρίων του άρθρου 286 του *p.w.p.*, εφόσον συγκριθεί ταυτοχρόνως με το κέρδος που αποκόμισε η εναγομένη από την εισαγωγή στην αγορά αρωμάτων για τα οποία δεν υπήρχε συγκατάθεση της δικαιούχου. Η ένταση με την οποία η εναγομένη προσέβαλε το δικαίωμα επί του σήματος HUGO BOSS καθώς και η κατάσταση των κατασχεθέντων αρωμάτων είναι ουσιώδης για την εκτίμηση της σοβαρότητας της προσβολής του δικαιώματος επί του σήματος και των συμφερόντων τρίτων, ενώ η ίδια η αξία των προς καταστροφή προϊόντων είναι δευτερεύουσας σημασίας στο πλαίσιο αυτό.

- 16 Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι η παροχή προστασίας στην ενάγουσα με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελεί κατάχρηση δικαιώματος από την τελευταία κατά την έννοια του άρθρου 5 του πολωνικού αστικού κώδικα. Η εκ μέρους της εναγομένης προσβολή αποκλειστικού δικαιώματος επί σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνιστά παραβίαση των αρχών των συναλλακτικών ηθών, συμπεριλαμβανομένης της αρχής του θεμιτού ανταγωνισμού, και προσβολή των χρηστών ηθών. Το Sąd Apelacyjny (εφετείο) υπογράμμισε ότι κατάχρηση δικαιώματος δεν μπορεί να προβληθεί λυσιτελώς από όποιον παραβιάζει τους κανόνες της κοινωνικής ζωής.
- 17 Η εναγομένη άσκησε αναίρεση κατά της ως άνω απόφασης, προβάλλοντας δικονομική πλημμέλεια, καθόσον διαπιστώθηκε ότι η ενάγουσα νομιμοποιείται να είναι διάδικος, παράβαση κανόνα του ουσιαστικού δικαίου, ήτοι του άρθρου 286 του p.w.p., λόγω της εσφαλμένης ερμηνείας του που οδήγησε στη διαταγή καταστροφής των κατασχθέντων εμπορευμάτων, μολονότι η ενάγουσα δεν αμφισβήτησε ότι τα προϊόντα που κατασχέθηκαν από τον δικαστικό επιμελητή είναι γνήσια, παράβαση κανόνα του ουσιαστικού δικαίου, ήτοι του άρθρου 13 του κανονισμού 207/2009, λόγω της μη ορθής εφαρμογής του και λόγω της διαπίστωσης ότι τα κατασχθέντα προϊόντα εισήχθησαν εντός του ΕΟΧ χωρίς τη συγκατάθεση της ενάγουσας, καθώς και παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, ήτοι του άρθρου 5 του πολωνικού αστικού κώδικα, λόγω μη εφαρμογής του και λόγω της αναγνώρισης των αξιώσεων της ενάγουσας ως βάσιμων και ανάλογων προς την ενδεχόμενη προσβολή του σήματος.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αποφάσεως περί παραπομπής

- 18 Τα δικαστήρια ουσίας που εξέτασαν την επίμαχη υπόθεση έκαναν δεκτή τη λεγόμενη σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνεία του άρθρου 286 του p.w.p. Το εν λόγω άρθρο επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, μεταξύ άλλων, την καταστροφή των προϊόντων, καθώς και των μέσων και των υλικών που χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή ή την επισήμανσή τους, αλλά μόνο για τα προϊόντα που ανήκουν στην κυριότητα του παραβάτη και κατασκευάστηκαν ή επισημάνθηκαν παρανόμως. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη το άρθρο 10 της οδηγίας 2004/48, το οποίο δεν περιορίζει τη λήψη των σχετικών μέτρων μόνο σε προϊόντα που κατασκευάστηκαν ή επισημάνθηκαν παρανόμως. Συγκεκριμένα, η τελευταία αυτή διάταξη αφορά αγαθά για τα οποία έχει διαπιστωθεί προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Ως εκ τούτου, τα ως άνω δικαστήρια έκριναν ότι εθνική ρύθμιση δεν μπορεί να αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης εν ευρεία έννοια και ότι πρέπει να διατάσσεται η καταστροφή των εμπορευμάτων, ακόμη και όταν αυτά δεν έχουν κατασκευαστεί ή επισημανθεί νομίμως από τον κύριο.
- 19 Συνεπώς, ανέκυψε το νομικό ζήτημα που αποτελεί αντικείμενο του προδικαστικού ερωτήματος, δηλαδή αν το άρθρο 10 της οδηγίας 2004/48 αντιτίθεται σε ερμηνεία εθνικής διάταξης που περιορίζει τη δυνατότητα να

διατάσσεται η καταστροφή εμπορευμάτων μόνο σε περίπτωση που αυτά κατασκευάστηκαν ή επισημάνθηκαν παρανόμως.

- 20 Υπέρ της γραμματικής ερμηνείας του άρθρου 286 του p.w.p. συνηγορεί κυρίως το γεγονός ότι η τροποποίησή του, η οποία πραγματοποιήθηκε δυνάμει του *ustawa z 9 maja 2007 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niektórych innych ustaw* (νόμου της 9ης Μαΐου 2009 περί τροποποίησης του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων και ορισμένων άλλων νόμων, Dz.U. του 2007, αριθ. 99, θέση 662), ήταν αποτέλεσμα της μεταφοράς της οδηγίας 2004/48.
- 21 Στην απόφαση της 10ης Απριλίου 1984, *von Colson και Kamann* (14/83, EU:C:1984:153) επισημαίνεται ότι η απορρέουσα από οδηγία υποχρέωση των κρατών μελών να επιτύχουν το αποτέλεσμα που αυτή προβλέπει βαρύνει όλες τις αρχές των κρατών μελών, περιλαμβανομένων των δικαστικών αρχών, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Ως αποτέλεσμα, θα πρέπει να υποτεθεί ότι η τροποποίηση του άρθρου 286 του p.w.p. έλαβε υπόψιν τις λύσεις της οδηγίας 2004/48.
- 22 Ένα περαιτέρω επιχείρημα που συνηγορεί υπέρ της γραμματικής ερμηνείας του άρθρου 286 του p.w.p. αποτελεί η θέση της εθνικής θεωρίας. Στις περισσότερες περιπτώσεις γίνεται δεκτό ότι προϊόντα που δεν διαπιστώθηκε ότι κατασκευάστηκαν ή επισημάνθηκαν παρανόμως στο κράτος κατασκευής τους, δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο αίτησης του άρθρου 286 του p.w.p. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι είναι δύσκολο να δικαιολογηθεί γιατί ένα προϊόν, αρχικά γνήσιο και νόμιμο, θα μπορούσε ξαφνικά να αποτελέσει παράνομο προϊόν, κατόπιν ορισμένων γεγονότων και χωρίς φυσική παρέμβαση στη σύνθεσή του. Η διάταξη αυτή αναφέρεται κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση στα τεχνικά ζητήματα που συνδέονται με την παραγωγή και τον προσδιορισμό των προϊόντων με σήματα. Δεν εφαρμόζεται σε καταστάσεις που υπερβαίνουν τη σφαίρα αυτή, ιδίως εκείνες που αφορούν την εμπορία, την εισαγωγή ή την αλλαγή της χρήσης ή, γενικότερα, την περίπτωση παράνομης χρήσης των προϊόντων που φέρουν νόμιμα σήματα.
- 23 Αφετέρου, πριν ακόμη εφαρμοστεί η οδηγία 2004/48 με τη νομολογία των πολωνικών δικαστηρίων, υποστηριζόταν η θέση σύμφωνα την οποία κατά την εκδίκαση υποθέσεων που εγείρουν νομικά ζητήματα διεπόμενα από το κοινοτικό δίκαιο, τα δικαστήρια οφείλουν να προβαίνουν σε ερμηνεία εμπνεόμενη από την ερμηνεία και το πνεύμα του κοινοτικού δικαίου. Με άλλα λόγια, η επίκληση των σκοπών της κοινοτικής νομοθεσίας πρέπει να θεωρηθεί ως γνώμονας ορθής ερμηνείας του εφαρμοστέου δικαίου (απόφαση του *Sąd Najwyższy* [Ανωτάτου Δικαστηρίου] της 14ης Απριλίου 2003, I CKN 308/01, μη δημοσιευθείσα).
- 24 Στο πνεύμα αυτό απεφάνθη το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση της 26ης Απριλίου 2007, *Boehringer Ingelheim κ.λπ.* (C-348/04, EU:C:2007:249). Το Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι το δικαίωμα απαγόρευσης που διαθέτει ο δικαιούχος του σήματος κατά του παράλληλου

εισαγωγέα φαρμακευτικών προϊόντων τα οποία, μολονότι δεν είναι πλαστά, διατέθηκαν στο εμπόριο κατά παράβαση της υποχρέωσης προηγούμενης ειδοποίησης του δικαιούχου αυτού δεν μπορεί να είναι διαφορετικό από αυτό που διαθέτει ο τελευταίος στην περίπτωση πώλησης πλαστών προϊόντων. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, τα προϊόντα δεν μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο στην οικεία αγορά.

- 25 Τέλος, στην έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, της 22ας Δεκεμβρίου 2010, για την εφαρμογή της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας [SEC(2010) 1589 τελικό], ως σκοποί της οδηγίας 2004/48 επισημάνθηκαν η θέση στη διάθεση των δικαιούχων και των αρχών των κρατών μελών ελάχιστων αλλά τυποποιημένων μέσων καταπολέμησης παραβιάσεων των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, καθώς και η ενσωμάτωση στο νομικό πλαίσιο της ΕΕ μέτρων αστικού δικαίου βάσει της συμφωνίας TRIPS, με την παράλληλη δυνατότητα των κρατών μελών να προσθέτουν κυρώσεις και μέτρα αποκατάστασης που μπορεί να είναι ευνοϊκότερα για τους δικαιούχους.
- 26 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, κατά την κρατούσα άποψη των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, η οδηγία 2004/48 πρέπει να αποτελεί το ελάχιστο πρότυπο για την προστασία των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Βάσει αυτής της προσέγγισης, το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 θα πρέπει να αποτελεί σημείο αφετηρίας για την ερμηνεία του εθνικού δικαίου. Με άλλα λόγια, κάθε φορέας από οποιοδήποτε κράτος μέλος θα πρέπει να έχει εξασφαλισμένη νομική προστασία τουλάχιστον στο επίπεδο των ρυθμίσεων της οδηγίας 2004/48, εν προκειμένω εντός των ορίων του άρθρου 10, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας. Κατά την άποψη που εκφράζει το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) με την προπαρατεθείσα απόφαση, η επίκληση των σκοπών της νομοθεσίας της Ένωσης πρέπει να θεωρηθεί γνώμονας ορθής ερμηνείας του εφαρμοστέου δικαίου.
- 27 Από την πλευρά τους, οι εκπρόσωποι της πολωνικής νομικής επιστήμης υποστηρίζουν τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 286 του p.w.p. και η θέση τους αυτή ενισχύεται από το γεγονός της τροποποίησης της εν λόγω διάταξης ως αποτέλεσμα της θέσης σε ισχύ της οδηγίας 2004/48.
- 28 Κατά συνέπεια, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) εκτιμά ότι συντρέχουν λόγοι για να υποβάλει στο Δικαστήριο το προδικαστικό ερώτημα που παρατίθεται στην παρούσα διάταξη.